

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 40. Hispaniæ Regis Testamentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

tesimo quadragesimo quarto duxerat, at-
 que ex ea Carolum suscepit, de cujus
 obitu alibi mentio occurrebat, altera au-
 tem erat Maria Angliæ Regina anno sa-
 luti millesimo quingentesimo quinqu-
 gesimo quarto nupta, sed brevi mor-
 te absque liberis sublata. Tertia E-
 lisabetha Henrici II. Regis Filia anno
 millesimo quingentesimo sexagesimo de-
 sponsata Isabellam, & Catharinam ei pe-
 perit: quarta demum Anna Maximi-
 liani Cæsaris Filia decimo post anno Re-
 gi sociata est, ex qua præter quatuor
 liberos solus Philippus III. hæres reli-
 ctus est anno Domini millesimo quin-
 gentesimo septuagesimo octavo mense
 Junio natus,

Sæcul. XVI.
 A. C. 1598.

§. XL.

Hispaniæ Regis Testamentum.

Jam ante quadriennium, cum adhuc
 Mantuæ ageret, die septima Martii
 testamentum condidit, præceptorum
 gravitate, sententiarum pondere, rerum-
 que prudentia longe celeberrimum, in
 quo non modo providi Principis, sed
 potissimum veri Christiani partes exple-
 bat: præprimis enim Philippum Filium
 suum omnium Regnorum, ac ditionum
 suarum hæredem scripsit, ita, ut tunc, si is
 sine liberis decederet, Catharina, ejusque
 liberi succedant, his tamen deficienti-

Thu. l. c.
 Spond. hoc
 ann. n. 12.

Z 4 bus

Sæcul. XVI. bus Maria Augusta ejus Soror, illiusque
 A. C. 1598. liberi ordine suo, ac deinceps illi, quæ
 lege, & jure ad successionem vocabantur, substituti censeantur, dummodo vere Catholici sint, nec de hæresi suspecti aut infecti, excepit tamen Belgii ditiones Isabellæ in dotem assignatas, stituitque, ut quamprimum Princeps ætatis decimum quartum attigisset, stitit e Tutorum cura egressus Regnum per seipsum administraret: præprimis vero suo Filio subjectionem Romanæ Ecclesiæ debitam, fideique Catholice conservationem commendabat, præcipiens, ut sacræ Inquisitionis Ministros præcipuo loco haberet, quatenus eorum sollicitudine pullulantes passim sectæ eliminarentur: insuper præcepit, ut omnia regni bona, ac jura diligenter conserventur, quatenus sic hæres eo firmiter imperii amplitudinem tueri, & ad Ecclesiæ, & Religionis Catholice defensionem majora præsidia conferre possit: præterea statuit, ut omne æs alienum integra fide solvatur, & privatis damnum, quod ex venationis interdicto perperam sunt, resarciatur: decem vero aureorum millia ad Virgines egenas, bonaque fama claras in honesto matrimonio collocandas, necnon triginta aureorum millia ad redimendos captivos Christianos ex ærario regio erogentur: ingentem etiam

tiam pecuniarum summam in eleemo-
 fynas, & pia legata pauperibus, atque
 Ecclesiis assignabat, data executoribus
 venia, ut ex bonis solo non affixis, ac
 dividendis postremæ huic voluntati sa-
 tisfiat. Biennio post, cum ad S. Lau-
 rentii monasterium delatus esset, die vi-
 gesima tertia Augusti codicillum, ut vo-
 cant, adjecit, ac priori testamento rur-
 sus confirmato declaravit, quod si ipsum
 prius mori contingeret, penes Albertum
 Archiducem imperii cura esset, donec
 ipsius Filius ad legitimam ætatem per-
 venerit. Præterea circa Navarrici Re-
 gni successionem scriptum relinquebat,
 quod variis negotiis distentus hanc con-
 troverfiam diligentius discutere prohi-
 bitus fuisset, proin ejus Filius hujus caus-
 sæ momenta a peritis, probisque Viris
 examinari curet, & siquid præter jus, &
 æquum fors attentatum comperiat, da-
 num, & jactura legitimis possessori-
 bus compensetur. Porro ex hoc ulti-
 mæ voluntatis testimonio luculenter pie-
 tas simul, & æquitas magnanimi, ac
 vere Catholici hujus Regis elucet, unde
 flocci habendæ sunt calumniæ, ac pro-
 pudiosæ cavillationes, quibus non pauci
 Scriptores vel privato suæ Nationis Hi-
 spanis infensæ æstro abrepti, vel er-
 ga Catholicæ fidei defensores odio ac-
 censi gloriosam, æternaque memoria di-
 gnam

Sæcul. XVI.
 A.C. 1598.

Sæcul. XVI. dignam piissimi hujus Principis vitam
A.C. 1598. mortemque maculare non erubescunt.

§. XLI.

Philippi III. literæ ad Clementem VIII. Papam.

Gallut. l. 10. **Thu. p. 832.** **D**ecima quarta Septembris, seu altera post Philippi II. obitum die Philippus III. ejus Filius, regnique hæres summum Pontificem Ferrariæ agentibus literas dabat, quibus illum de amantissimi Parentis sui morte certioreme debat, & omne obsequium, debitamque submissionem Sedi Apostolicæ pollicebatur, simul enixe supplicans, ut vicissim summus Pontifex illum summo mæro obrutum paterni solatii beneficio honorare vellet. Acceptis obsequiosis hujusmodi literis mox Clemens Papa convocato Purpuratorum conventu fusius in defuncti Regis laudes excurrens in hanc sententiam perorabat; “ Tam prudentis, ac religiosi Principis excessu Ecclesia Christi magnam fecit jacturam: erat enim ille æneus pro populo Dei murus perpetuo ejusdem hostibus obiectus: illius vita continua fuit pugna pro fide Catholica: Religionis tutelæ studio, cultuque pietatis nemo præter eos, qui jam immortales in cælo regnant, cum eo comparari valet: duplex tamen in mærore tam communi nobis